

מקומו בעפר מקום הקלי' דתהומא רבא

וְדוֹכַתִּיהָ כַּד מִתְעַפָּרָא מֵהַאי בְּרִית, עֲפָרָא אִיהוּ וּמְקוּמוֹ

אחר שאנו מעבירים אותו מלפני הברית הוא בעפר ששם הוא מקום הקלי'

נוקבא דתהומא רבא, (ס"א דהא) **דְּהַרִי בְּתַר דְּהַהוּא נָחַשׁ אֶתְעַפֵּר**

מִקְמֵי אָדָם שהרי אחר שהנחש החטיא את אדם הראשון והקב"ה העבירו מלפניו,

קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂוִי לִיהּ מְדוּרִיהּ בְּעֶפֶר נתן לו הקב"ה את

משכנו שיהיה בעפר, **דְּכָתִיב וְעֶפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. וְכִיּוֹן**

דְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּד אֲעַפֵּר לִיהּ מִקְמֵי אָדָם שְׂוִי

מְדוּרִיהּ בְּעֶפֶרָא וְאֶתְקִין לִיהּ וכיון שהקב"ה כאשר העביר את הנחש

מלפני אדה"ר שם את משכנו בעפר והתקין לו שם מקומו, **כִּד בְּהַהוּא גְּוֹנָא**

מִמֶּשׁ, אֲנָן צְרִיכִין כַּד מְעַבְרִין לְעַרְלָה כך באותו האופן ממש אנו

צריכים לעשות כאשר אנו מעבירים את הערלה, **לְאֶתְתַּקְנָא לִיהּ עֲפָרָא,**

לְמַהּוֹי בֵּיהּ מְדוּרִיהּ לתקן לה עפר בכלי ששם יהיה משכנה.

צריך לקיים מצות מילה בשמחה ורצון והתעוררות הלב ונחשב כקרובן שלם

כָּל בַּר נָשׁ אֲצִטְרִיד לְקַרְבָּא הַהוּא בְּרָא קַרְבָּנָא

לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּחֻדוֹתָהּ, כל אדם כאשר זוכה למול את בנו

הנולד לו ולהקריבו לפני הקב"ה צריך להקריבו לפני השי"ת בשמחה **בְּרַעוּ דְלִבָּא**

וברצון והתעוררות הלב, **לְמִיעַל לִיהּ תְּחֻזָּת גְּדַפּוּי דְשְׂכִינְתָּא**

להכניס את בנו תחת כנפי השכינה, **וְאֶתְחַשֵּׁב קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא**

וְאִיהוּ קִרְבָּנָא, שְׁלִים לְאֶתְקַבְּלָא בְרַעְוָא וּנְחָשׁב לִקְבִ"ה שְׁהוּא
 קרבן שלם להתקבל ברצון לפניו יתברך לריח נחוח.♦

קרבן המילה כקרבן הבהמה לאחר שמונה ימים שעברה עליו שבת

וְקִרְבָּנָא דָּא, כְּגוּוּנָא דְקִרְבָּנָא דְבַעֲיָרָא וְקִרְבֵּן זֶה שֶׁל מִצוֹת
 הַמִּילָה הוּא כְּקִרְבֵּן הַבְּהֵמָה, דָּא לְתַמְנֵיָא יוֹמִין, וְדָא
 לְתַמְנֵיָא יוֹמִין כִּי הַמִּילָה הִיא לְשִׁמוֹנֵה יָמִים וְהַקִּרְבֵּן בְּהֵמָה הוּא רַק מִגִּיל
 שְׁמוֹנֵה יָמִים וְהַלֵּאָה, דְּכִתִּיב, וַיִּמְיוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלֵּאָה יִרְצֶה,
 בְּמַאי יִרְצֶה, וּבֵמָה הוּא נִרְצֶה יוֹתֵר רַק אַחֲרֵי שְׁמוֹנֵה יָמִים. בְּמַעְבַּר עֲלֶיהָ
 חֵד שֶׁבֶתָּא בּוֹזֵה שְׁעֵבְרָה עֲלָיו כִּבְר שֶׁבֶת אַחַת בַּעוּה"ז כִּי בּוֹדָאֵי בַתּוֹךְ ח' יָמִים עֵבֵר
 גַּם שֶׁבֶת, כִּיּוֹן דְּאֶעְבַּר עֲלֶיהָ חֵד שֶׁבֶתָּא, כִּדִּין יִרְצֶה דָּא
 לְקִרְבָּנָא וְדָא לְקִרְבָּנָא וְכִיּוֹן שְׁעֵבְרָה עֲלָיו שֶׁבֶת אִז הוּא נִרְצֶה לְקִרְבֵּן הַבְּהֵמָה
 לְקִרְבֵּן לְמִזְבֵּחַ וְהַתִּינוֹק לְקִרְבֵּן בְּמִצוֹת הַמִּילָה. אַמַּאי. בְּגִין דְּאֶתְדַבֵּק
 וְאִזְדַּמֵּן לְגַבֵּי הַהוּא שֶׁבֶת רָזָא דְבְּרִית קְדִישָׁא וְלִמָּה, לְפִי
 שֶׁשְׁעֵבְרָה עֲלָיו שֶׁבֶת אַחַת אִז הוּא נִתְדַבֵּק וְנִזְדַּמֵּן אֵל הַשֶּׁבֶת הַהִיא שְׁהוּא סוּד אוֹת בְּרִית
 קוֹדֵשׁ שְׁהוּא בַחֲנִינַת הַיְסוּד וְרֵאוּי הוּא לִיַּחַד אֵת זוּ"ן ע"י הַיְסוּד, וְעַל דָּא כְּלָא
 בְּרָזָא עֲלֵאָה אִיהוּ וְעַל כֵּן הַכֹּל הוּא בְּסוּד הַעֲלִיּוֹן וְאִינוּ נִמְסֵר אֵלָא לִירֵאִיו. (ע"כ)

רעיא מהימנא).

לאחר שלושים ושלושה ימים הרוח מתיישבת בגוף כראוי

בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגַּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ וְגו'. (ויקרא יב) **תָּא תָּוִי** בא
 וראה ביאור הפסוק הזה, **בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, פְּנִסְת יִשְׂרָאֵל,**
נִטְלָא מִבֵּי מַלְפָּא מְזוּנָא לְרוּחֵיהוֹן דְּבְנֵי נֶשְׂא, בכל יום ויום
 המלכות נוטלת שפע ומזון מבית המלך ז"א לרוחות בני האדם **וְזַנְתָּ** (דף מ"ד ע"א) **לְהוֹ**
בְּקֹדֶשָׁה. בְּר לְהַנִּי ומשפיעה עליהם שפע ומזון של קדושה חוץ מאלו הולדות
 שהם תוך ל"ג יום מהמילה שאינם מקבלים ממזון זה, **עַד דְּאִתְיִשְׁבֵּן בְּגוֹפָא**
אֵינּוֹן רוּחִין עד שמתיישבת בגופן אותה הרוח. **בְּתַר תְּלַתִּין וּתְלַת**
יוֹמִין, אֲשַׁנְחַת עֲלֵיהוּ כָּל יוֹמָא ואחר ל"ג יום שכבר התיישבה בהם
 הרוח המלכות משגיחה עליהם כל יום לזונם, **דְּהָא רוּחִין מִתְקַשְׁרִין**
בְּגוֹפָא כְּשָׂר בְּנֵי עֲלָמָא כי מאז הרוח מתיישבת בגופם כמו שאר בני
 העולם, **כְּמָה דְּהִיא לָא שְׂרִיא אֶלָּא בְּאַתְר שְׁלִים** כשם שבמשכן
 לא שרתה השכינה עד שהיה הכל שלם, **כִּן כָּל עוֹבְדוֹי כְּהִיא גְּוֹנָא,**
עַד דְּאֲשַׁתְּלִימוּ כך כל מעשיה בפרטות אינה שורה על מקום שאינו שלם לכן היא
 ממתינה ל"ג יום עד שישתלם הולד ותתישב הרוח בגופו. **בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגַּע,**
לְאֲשַׁנְחַת עֲלֵיהוּ וזהו שכתוב שבאותם ל"ג יום אינה נוגעת בכל קודש היינו
 להשגיח על הולדות האלה ליתן להם מזונם.

הנקבה בתוקף הגבורות יותר מהזכר ולכן טומאתה וטהרתה כפולה

וְאִם נִקְבָּה תֵּלֵד. כִּמָּה דְאֻקִּימָנָא הוא כמו שביארנו לעיל,
דְּשִׁלְטָא סִטְר שְׂמַאלָא יְתִיר וְאִתְכַּפֵּיָא יְמִינָא שצד
השמאל גובר יותר ומכניע צד הימין ואז הולד הוא נקבה, **וְעַל דָּא כִּלְא עַל חָד**
תֵּרִין ולכן טומאת הלידה של נקבה היא כפולה משל הזכר כי של הזכר הוא שבוע
טומאת לידה ושלשים ושלש יום הם דמי טהרה ואצל לידת הנקבה הוא שבועיים טומאת
לידה ושישים ושש ימים דמי טהרה, **רְחִיקָא נִוְקְבָא, מְדְכוּרָא** כי טהרת
הנקבה רחוקה היא משל הזכר, **לְאִתְקַשְׁרָא רוּחָא בְּנוּפָא**, ועד שתתישב
הרוח בגוף הוא שישים ושש ימים **דְּהָא שְׂמַאלָא לָא אִתֵּי־שָׁבָא הַכִּי**
כִּימִינָא כי צד השמאל שהם צד הגבורות והדינים אינם מתיישרים כמו הזכר שהוא
בחסדים שמימין, **וְאִשְׁתַּכַּחַת בְּתוֹקְפָא יְתִיר** והנקבה היא בתוקף הגבורות
יותר עד שמתיישב בה הרוח בגוף.

מקשה על הפסוק אין קדוש כה' ואין צור כאלוקינו

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר וְגו'. (ויקרא יב) **רַבִּי יְהוֹרֵה**
פֶּתַח לבאר על פי מה שכתוב, (שמואל א, ב) **אִין קָדוּשׁ פִּיהוּה**
כִּי אִין בְּלִתְדָּ וְאִין צוּר פֶּאֲלֵהִינוּ אין בורא בלתי ואין מי שידמה
בקדושתו לקדושת אלהינו מהנבראים, **הָאִי קָרָא קְשִׁיָּא** פסוק זה קשה, **אִין**
קָדוּשׁ פִּיהוּה, מְשִׁמַּע דְּאִיפָא קָדוּשׁ אַחָרָא, בְּגִין דְּכַתִּיב
פִּיהוּה כי כשאמר אין קדוש כה' משמע כה' הוא לא קדוש אבל יש קדוש עכ"פ רק